

odprowadzenia dopłat na rzecz spółki krajowych wytwórców energii elektrycznej, wyznaczonej przez ustawodawcę, które służą obniżeniu kosztów osieroconych, powstałych w konsekwencji zobowiązań lub inwestycji, które spółka ta zaciągnęła, względnie przeprowadziła, przed liberalizacją rynku energii elektrycznej — Odprowadzenie nadwyżki na rzecz ministerstwa przez te spółkę

Sentencja

- 1) Artykuł 25 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu ustawowemu, zgodnie z którym krajowi odbiorcy energii elektrycznej zobowiązani są do uiszczania na rzecz swojego operatora systemu przesyłowego dopłaty do ceny za ilość energii elektrycznej wyprodukowanej w państwie członkowskim i przywożonej, następnie im dostarczonej, jeżeli dopłata ta podlega przekazaniu przez tego operatora na rzecz spółki wyznaczonej w tym celu przez ustawodawcę, a spółka ta jest spółką zależną czterech krajowych producentów energii elektrycznej i uprzednim operatorem kosztów całości energii elektrycznej wyprodukowanej i przywiezionej, oraz że dopłata ta musi w całości zostać przeznaczona na pokrycie kosztów osieroconych, za które osobiście odpowiada ta spółka, co w konsekwencji oznacza, że kwoty uzyskane przez tę spółkę w całości równoważą opłatę obciążającą krajową przesyłaną energię elektryczną.

Jest tak również w przypadku, gdy krajowi producenci energii elektrycznej zobowiązani są pokryć te koszty oraz, na podstawie obowiązujących umów, poprzez zapłatę ceny zakupu energii elektrycznej wyprodukowanej w państwie członkowskim, poprzez wypłatę dywidendy różnym krajowym producentom energii elektrycznej, których spółką zależną jest wyznaczona spółka lub w każdy inny sposób, korzyść, którą stanowi ta dopłata może być w całości przeniesiona przez wyznaczoną spółkę na krajowych producentów energii elektrycznej.

Artykuł 90 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu samemu uregulowaniu ustawowemu w okolicznościach, w których dochód uzyskany z opłaty za przesyłaną energię elektryczną jedynie częściowo przeznaczony jest na pokrycie kosztów osieroconych, co oznacza, że kwota uzyskana przez wyznaczoną spółkę jedynie częściowo równoważy obciążenia ponoszone przez przesyłaną krajową energię elektryczną.

- 2) Artykuł 87 WE należy interpretować w ten sposób, iż kwoty uiszczane na rzecz wyznaczonej spółki na podstawie artykułu 9 *Übergangswet Elektricitätsproductiesector* (ustawy przejściowej dotyczącej sektora wytwarzania energii elektrycznej) z dnia 21 grudnia 2000 r., stanowią pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia traktatu WE, ponieważ stanowią korzyść gospodarczą, a nie rekompensatę stanowiącą wynagrodzenie z tytułu wypełniania przez wyznaczoną spółkę zobowiązań w zakresie świadczenia usług publicznych.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen — Austria) — Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport przeciwko Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Sprawa C-207/06) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 615/98 — Refundacje wywozowe — Dobrostan żywego bydła podczas transportu — Dyrektywa 91/628/EWG — Stosowanie przepisów dotyczących ochrony zwierząt podczas transportu — Przepisy dotyczące czasu trwania transportu i okresów odpoczynku oraz transportu morskiego bydła do miejsca przeznaczenia poza obszarem Wspólnoty — Karmienie i pojenie zwierząt podczas przewozu)

(2008/C 223/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport

Strona pozwana: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat (Austria) — Wykładnia art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 615/98 z dnia 18 marca 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych związane z ochroną żywego bydła w czasie transportu (Dz.U. L 82, s. 19) oraz rozdziału VII pkt 48 ppkt 7 lit. a) i b) załącznika do dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340, s. 17) i art. 5 część A pkt 2 lit. d) ii) tiret drugie tej dyrektywy — Stosowanie przepisów o ochronie zwierząt dotyczących czasu trwania transportu i okresów odpoczynku w transporcie morskim bydła do miejsca

przeznaczenia poza Wspólnotą pojazdem załadowanym na statek bez wyładowania zwierząt — Brak wpisu w planie trasy dotyczącego godzin, w których transportowane zwierzęta były faktycznie karmione i pojone podczas przewozu.

Sentencja

- 1) Artykułu 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 615/98 z dnia 18 marca 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych w odniesieniu do ochrony żywego bydła podczas transportu nie należy interpretować w ten sposób, że pkt 48 ppkt 7 lit. b) załącznika do dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG, zmienionej dyrektywą Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r., należy stosować do transportu morskiego pomiędzy punktem geograficznym we Wspólnocie Europejskiej a punktem geograficznym położonym w państwie trzecim, przy użyciu pojazdów załadowywanych na pokład statku bez wyładowania zwierząt.
- 2) Punkt 48 ppkt 7 lit. a) załącznika do dyrektywy 91/628, zmienionej dyrektywą 95/29, należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do transportu morskiego stałym i bezpośrednim połączeniem pomiędzy punktem geograficznym we Wspólnocie Europejskiej a punktem geograficznym położonym w państwie trzecim, przy użyciu pojazdów załadowywanych na pokład statku bez wyładowania zwierząt, czas trwania transportu jest nieistotny, o ile zwierzęta są transportowane zgodnie z wymogami określonymi w pkt 48 ppkt 3 i 4, z wyjątkiem czasu trwania przewozu i okresów odpoczynku. W takim przypadku kolejny czas transportu drogowego może rozpocząć bieg bezpośrednio po wyładowaniu pojazdu w porcie państwa trzeciego przeznaczenia, zgodnie z pkt 48 ppkt 4 lit. d).
- 3) Plan trasy zawierający wpis — dokonany z góry maszyną do pisania — zgodnie z którym podczas transportu morskiego karmienie i pojenie odbywa się „wieczorem, rano, w południe, wieczorem, rano”, może odpowiadać wymogom dyrektywy 91/628, zmienionej dyrektywą 95/29, o ile zostanie stwierdzone, że czynności te rzeczywiście miały miejsce. Jeżeli właściwy organ ustali — biorąc pod uwagę całość dokumentów przedstawionych przez eksportera — że nie zastosowano się do wymogów tej dyrektywy, do niego należy ocena, czy owo niezastosowanie się miało wpływ na dobrostan zwierząt, czy naruszenie takie może w danym przypadku zostać naprawione i czy ma ono powodować utratę, obniżenie czy też utrzymanie refundacji wywozowej.

(¹) Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Employment Tribunal — Zjednoczone Królestwo) — S. Coleman przeciwko Attridge Law, Steve Law

(Sprawa C-303/06) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuły 1, 2 ust. 1, 2 lit. a) i art. 2 ust. 3 oraz art. 3 ust. 1 lit. c) — Dyskryminacja bezpośrednia ze względu na niepełnosprawność — Molestowanie związane z niepełnosprawnością — Rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem, który sam nie jest niepełnosprawny, lecz ma niepełnosprawne dziecko — Włączenie — Ciężar dowodu)

(2008/C 223/08)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Employment Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: S. Coleman

Strona pozwana: Attridge Law, Steve Law

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Employment Tribunal — Wykładnia art. 1, art. 2 ust. 2 lit. a) i art. 2 ust. 3 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. U. L 303, s. 16) — Zakres pojęcia niepełnosprawności — Możliwość objęcia zakresem tego pojęcia osoby pozostającej w bliskiej więzi z osobą niepełnosprawną i dyskryminowanej ze względu na tę więź — Pracownik samodzielnie sprawujący opiekę nad niepełnosprawnym dzieckiem.

Sentencja

- 1) Wykładni dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, a w szczególności jej art. 1 oraz 2 ust. 1 i 2 lit. a), należy dokonywać w ten sposób, że zakaz dyskryminacji bezpośredniej, jaki przewidują, nie ogranicza się tylko do osób, które same są niepełnosprawne. Jeśli pracodawca traktuje pracownika, który sam nie jest niepełnosprawny, mniej przychylnie niż traktuje, traktował lub traktowałby innego pracownika w porównywalnej sytuacji i gdy wykazano, że mniej korzystne traktowanie tego pracownika związane jest z niepełnosprawnością jego dziecka, któremu zapewnia on zasadniczą opiekę stosowną do potrzeb, to takie traktowanie jest sprzeczne z zakazem dyskryminacji bezpośredniej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy.